

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Pastorale Missionariorvm

Verjuys, Jean-Baptiste

Antverpiæ, 1682

9. Vtrùm liceat celebrare in Ecclesiis hæreticorum, aut ubi ipsi sepeliuntur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41565

Unde colligi potest, quòd non facilè quis debeat contrarium attentare, præcipuè in his partibus.

ARTICULUS IX.

Vtrum liceat celebrare in Ecclesiis hæreticorum, aut ubi ipsi sepeliuntur?

Hoc unum supererat postquam egimus de vestibulis & vasis Sacris, an etiam locus sacer esse debeat, in quo hoc Sacrificium offertur?

Spektato autem jure communi de hoc non est dubitandum, quod expressè requirit ut locus sit sacer, id est consecratus ab Episcopo per unctionem Chrismatis in parietibus, aut saltem benedictus sine Chrismate, quæ benedictio fieri potest ex commissione à simplici Sacerdote. Peccaret proinde mortaliter Sacerdos qui sine dispensatione, privilegio, aut gravi necessitate in loco non sacro celebraret.

Sed quia Missionarii, tam ex necessitate (cum in partibus Missionis non permittatur ipsis Ecclesias habere) quàm ex Pontificiâ concessione, & speciali facultate, celebrare possunt in quocumque loco decenti, ab illo jure communi eximuntur; nec hoc ulterius indagandum; admonendi tamen sunt ut talia eligant

gant loca , ubi id decenter possit fieri ; ne facile celebrent in cubiculis , ubi solent aliqui dormire , aut ubi aliqua peraguntur quæ reverentiæ tanti Sacrificij non conveniunt.

Difficultas igitur quam movemus est , circa aliquas partes , ubi Catholici permixtim habitant cum hæreticis , penes quos est civile sive politicum regimen , & non permittitur Catholicis alius locus quàm communis Ecclesia ; in quâ etiam hæretici , distinctis tamen horis ritus suos peragunt , & ibidem passim sepeliuntur An etiam possint Catholici Sacerdotes ibi Missæ Sacrificium peragere ?

Quòd hoc non sit licitum in Ecclesiis violatis seu pollutis præter omne dubium est. Violatur autem Ecclesia 1. voluntariâ hominis occisione ibi factâ. 2. Effusione sanguinis humani per gravem percussione. 3. Ex voluntaria & illicita humani seminis effusione: dummodo isti casus sint publici, aut per evidentiam facti, aut per juridicam rei confessionem. Sed de illis casibus jam non agimus. 4. Verò quòd auctoritatem nostram facit, si excommunicatus , aut infidelis , Judæus, Paganus, Turca, aut puer non baptizatus ibi fuerit sepultus. Quæritur an non liceat tunc in illis Ecclesiis celebrare ?

Respondeo Affirmativè , urgente necessitate, præcipuè si illæ Ecclesiæ antequam in potestatem hæreticorum venirent, fuerint consecratae , aut benedictæ ; non obstante quòd ibi fiant ritus hæreticorum , & ipsi sepeliantur

dummo
loca. R
propter
declara

fert Ve
sionarii
rum Ec
ritus pe

Quia
superio
Ecclesia

reticoru
expressu
tione S

19. De
sam in
Quod

Romana
consecra
prius Ec

tales Ec
sia Cath
tur. Pra

pulturar
tati, cù
diximus
locis hæ
minatin
quòd E
gravis
Exempl
dum

dummodò non permittantur Catholicis alia loca. Regulariter tamen hoc non est licitum propter irreverentiam, & sic intelligi debet declaratio S. Cong. data. 7. Maii 1631. ut refert Verricelli q. 135. imò regulariter tam Missionariis quàm aliis est prohibitum hæreticorum Ecclesias adire, tempore quo ibi ipsorum ritus peraguntur.

Quia tamen in aliquibus locis Germaniæ superioris hoc aliter fieri non potest, dicimus Ecclesias nequaquam violari, aut pollui per hæreticorum ritus, quia hoc nusquam reperitur expressum. Quod confirmari potest declaratione S. Congreg. Conc. Trid. interp. datâ 19. Decemb. 1602. uti habetur apud Barbofam in Collec. Bull. v. *Ecclesia*, ubi dicitur: *Quod Ecclesia consecrata ritu Græco, si ad Romanam Ecclesiam redierit, non sit iterum consecranda, si fidem Trinitatis tenuerit quæ prius consecravit.* Indubiè autem quamdiu tales Ecclesiæ manēt sub schismaticis ab Ecclesia Catholica alienis ipsorum ritus ibi peraguntur. Præterea Ecclesiæ non polluuntur per sepulturam hæreticorum, qui non sunt denunciati, cum tales non sint vitandi, uti supra latè diximus de pœnis hæreticorum: in illis autem locis hæretici non sunt particulariter, seu nominatim excommunicati. Imò dato etiam quòd Ecclesia esset polluta, fieri potest quòd gravis necessitas permetteret inibi celebrari. Exemplum adfert Verricelli ubi supra in regno

Turciæ; ubi aliquando sub pœnâ capitis vetitum fuit ne Catholici alibi quàm in Ecclesiis publicis celebrarent. In quo casu & similibus licitum id esset.

ARTICULUS X.

An aliquando Sacerdos conscius sibi peccati mortalis celebrare possit sine praviâ Confessione ?

Potissima Sanctitas requiritur in ipso Sacerdote, magis quàm in vestibus, vasis, aut loco : cum ipse Sacramentum conficiat, consecret, & propriis manibus sumat, & personam ipsius Christi Domini in se repræsentet. Hac autem sanctitas præcipuè consistit in puritate conscientiæ, & hoc est quod specialiter monet Apostolus 1. Cor. 11. *Probet autem seipsum homo, & sic de Pane illo edat, & de Calice bibat.* Quid autem per illam probationem exigatur declarat Conc. Trid. sess. 13. cap. 7. quod hic de verbo ad verbum volui referre, ut tantæ rei gravitas magis ponderetur. *Si non decet ad sacras ullas functionis quempiam accedere nisi sanctè, certè quò magis sanctitas & divinitas celestis hujus Sacramenti, viro Christiano comperita est, eò diligentius cavere ille debet, ne absque magnâ reverentiâ & sanctitate ad id percipiendum*